

Publicerad 2012-11-27 15:31 av Blåbärskaj

Mer upptåg

Den multivalenta (schizofrena) kängurun, Del 7

Tjäng Guru eller annat ljud i källan

Efter att ha kravlat sig fram ur all bråte bestående av gamla skor, väckarklockor, en Moraklocka, diverse krukväxter, ölburkar (tomma) och allsköns annat skräp ställde sig Tjingeling att blicka över den bistra mottagningskommittén. Jojo och Agagaton gäspade stort och kröp tillbaka in under bråten.

Tjingeling funderade på hur han skulle möta denna något förvillande situation. Han tittade på de tre irriterande koalorna och funderade på hur Rambo skulle ha hanterat situationen, och vips var Jojo och Agagaton där med dragna vapen och redo att ge fyr. Jag kan bara säga det att ni har aldrig sett koalor springa så fort, men de hann nästan fram till träden innan Tjingeling och kompani bestämde sig för att öppna baletten med ett fyrverkeri från sin Stalinorgel, införskaffad i Murmansk av en kompis till en kusin som inte hade råd att lösa ut den. Hur som helst så fanns det inga träd kvar när koalorna kom fram, det fanns bara en enda stor krater.

När koalorna såg detta tvekade de bara ett ögonblick innan de hoppade över kanten, för ingen av dem ville möta en schizofren multivalent Tjäng Guru med personlighetsklyvning. Tjingeling tyckte att det var ett utmärkt tillfälle att testa sin minigun med tårgasbomber som han med säker hand fick att segla ner i kratern. Efter 33 sekunder kom det upp 12 illa tilltufsade koalor ur hålan (några hade redan gömt sig där när de sista tre hoppade över kanten), viftande med var sin vit flagga. Tjingeling och kompani blev något besvikna men kunde inte bryta mot den vita flaggan så de stoppade undan vapnen i sina fickor (jag vet att det bara är honor som har ficka på magen, men det vet inte Tjingeling & Co.). En tillfällig fred slöts och Agagaton fick lova att gå någon annan stans om han skulle snarka.

Tjingeling och kompani hjälptes åt att stuva ner allt som fanns i högen med bråte i sina fickor. Bra att ha, sade Agagaton och stoppade på sig en gammal gympasko, storlek 42 ½ med hål i vänstra sulan. En stackars emu som befunnit sig vid nedslagsplatsen hade blivit av med nästan alla fjädrar och dessa samlade de ihop och strödde över flisorna och spånen från de stackars eukalyptusträd som stått på den plats där raketerna från Leninorgeln hade landat, så att de fick ihop till en mjuk matta att sova på. De kände alla tre att de hade vunnit en storslagen seger och fått ett rikt krigsbyte efter bara knappa minuten av strid.

I sömnen började de överlägga och ha krigsråd om hur de skulle kunna snuva koalorna på mer byte och bestämde sig för att nästa dag attackera Koalahalvön en bit norrut. Jag förstår visserligen inte hur de kan tycka att dussinet trasiga alarmklockor, trasiga skor och annat skräp kan betraktas som ett fett byte, men det har ju inte jag med att göra för jag är ju ingen Tjäng Guru. Men de kanske kan sälja det till intet ont anande turister, eller nåt. Men jag skulle då inte lita på en känguru med rött pannband, inte ens om han försökte sälja mig en väckarklocka under vapenhot (framförallt inte då).

Vi får väl se hur det går för Tjäng Gurun om han klarar av att erövra Koalahalvön, men nu börjar jag bli trött i pekfingret (variant av idétorka) så det får anstå till någon annan gång när Kapitel Åtta skrivs, när det nu blir.

Till dess

Tjingeling

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Blåbärskaj med Poeter.se id #41833 innehar upphovsrätten